

TRĂIA ODATĂ O FETIȚĂ ÎNTR-UN SAT LA MARGINEA PĂDURII. ȘI ORI DE CÂTE ORI IEȘEA AFARĂ, PURTA O PELERINĂ MICĂ ROȘIE, ASTFEL CĂ LA UN MOMENT DAT A FOST PORECLITĂ „SCUFIȚA ROȘIE“.

**DAR CÂND FETIȚA OBSERVĂ CÂTEVA FLORI ÎNCÂNTĂTOARE
PRESĂRATE PRIN PĂDURE, UITĂ DE PROMISIUNEA FĂCUTĂ MAMEI
ȘI SE OPRI SĂ CULEAGĂ UN BUCHET DE FLORI PENTRU BUNICA.**

**SCUFIȚA ROȘIE SE BUCURA DE ZIUA CALDĂ DE VARĂ ATÂT DE MULT,
ÎNCÂT NU A OBSERVAT UMBRA ÎNTUNECATĂ CE O URMĂREA...
DINTR-O DATĂ, LUPUL APĂRU LÂNGĂ EA.
— CE FACI AICI, FETIȚĂ DRAGĂ? ÎNTREBĂ ACESTA CU VOCE PRIETENOASĂ.**